

L'AIRE RENOVADOR DE LA REVOLUCIÓ

El que són i el que eren la Sanitat i l'Assistència Social

per FEDERICA MONTSENY, Ministre de Sanitat de la República

Millor caldria dir: el que eren i el que seran la Sanitat i l'Assistència Social.

Perquè ara, amb el neguit dels problemes plantejats la guerra, amb la constant preocupació de la mateixa, l'obra renovadora, realitzadora de noves concepcions socials aplicades a l'exercici d'un poder emanant de la Revolució i del Poble, es limita i condiciona amb excés. Però, malgrat tot, l'obra es fa. Modèradament, sense soroll, aprofitant el moment favorable la circumstància propícia en què tants de vells valors han restat subvertits, tota una nova concepció dels homes i de les coses va portant-se a la pràctica.

Una Sanitat que preveu que surt a l'encontre de la malaltia, de l'epidèmia, del focus infecciós, profilàctica abans que curativa, com nua justícia racional que s'avença al delictes i l'evita obstruint les causes de la delinqüència.

Una Assistència Social que reivindica la dignitat humana i que transforma la lletja i odiosa caritat oficial en restitució d'allò que en salut, en benestar, en alegria, va ésser usurpat als oprimits pels privilegiats de sempre. La Beneficència, fanfarrona, ostentosa, humiliant, desapareix amb el seu seguici de vanitats mundanes i del profund llot d'immoralitat que n'era el fons. I la solidaritat social, la pràctica senzilla, com un deure imposat per la vida en comú, per la necessitat que d'associar-se i recolzar-se mútuament

han sentit sempre els homes, graona les seves possibilitats, estenent-se protectora damunt tots els que sofreixen fam i set de pa i de tendresa. Vells sense llar, malalts inguaribles, nens sense pares, legions d'esparracats, multitud adolorida d'éssers de totes les races, totes les edats i tots els sexes, als que ahir es llançava un mos insolent que acallés els seus crits odiosos i avui s'acull, es reeduca socialment, es revalorava davant ells mateixos, retornant a la vida digna tots els éssers aprofitables físicament i moralment i assegurant el dret a l'existència als que necessiten d'ajut permanent per a seguir vivint.

Començament d'un fi etern: la lluita contra el Mal, que és el dolor, la tristesa, la malaltia, la misèria, l'opressió, la injustícia sota totes les seves formes. Pugna per assolir allò que ha estat també real etern; la concepció del Bé, que és la bellesa, la llibertat, l'alegria, la justícia en totes les seves formes.

Durant molts segles els homes es debateren continuant aquesta lluita èpica perseguint idèntiques quimeres. Avui, la Revolució posa en les nostres mans, palpitants i humanes, l'argila tremolosa amb la qual treballarem, ferventment, per tal de realitzar el gran somni de totes les vides; superar una realitat mesquina i apropar les societats i els homes a la perfecció, que és la llibertat, la igualtat i la justícia.